

Julia Willardson
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Janie sulki kirjansa ja huokaisi onnellisena. Tämä kirja oli hänen suosikkinsa! Hän oli lukenut sen jo kolme kertaa. Hän rakasti lukemista!

”Voisinkohan minä rakentaa pienen kirjaston?” Janie kysyi äidiltä ja isältä myöhemmin samana päivänä. Hän halusi auttaa muita jakamalla kirjoja heidän kanssaan.

”Mikä on pieni kirjasto?” isä kysyi.

”Se on laatikko, joka laitetaan ulos ja johon laitetaan kirjoja”, Janie sanoi. ”Ihmiset voivat lainata niitä ilmaiseksi. Tai he voivat jättää kirjoja muiden luettavaksi.”

”Minusta se on hieno ajatus”, äiti sanoi.

Isä nyökkäsi. ”Me voimme auttaa sinua rakentamaan sen.”

”Kiitos!” Janie sanoi. ”Ehkä voimme pitää leivonnaismyyjäiset ja ansaita rahaa tarvikkeisiin!” Janie ja hänen

Pieni kirjasto

sisarensa Carli tekivät kylttejä, joissa ilmoitettiin leivonnaismyyjäisistä. He sijoittivat niitä ympäri naapurustoa. Äiti ja isä kertoivat ihmisille leivonnaismyyjäisistä verkossa. Janie oli hyvin innoissaan!

Janie nautti valmistaessaan herkkuja. Hän teki keksejä, rapeita muropatukoita ja lumipallokakkuja.

Pian koitti leivonnaismyyntipäivä. Janie, Carli ja heidän ystävänsä Bella laittoivat pöydän etupihalle. He myivät herkkuja monille naapureilleen. Jotkut lahjoittivat myös ylimääräistä rahaa. Janie laittoi kaikki rahat erityiseen purkkiin.

Leivonnaismyyjäisten jälkeen Janie sai toisen idean. Hän osallistui piirikunnan messuilla järjestettyyn kilpailuun lempiherkkuillaan ja voitti palkinnon! Hän laittoi palkintorahat purkkiin muiden rahojen kanssa pientä kirjastoaan varten.

Nyt kun Janiella oli rahat pienen kirjastoon, hän tarvitsi kirjoja sen täyttämiseen. Hän kulki ovelta ovelle ja pyysi naapureitaan lahjoittamaan kirjoja, joita he eivät enää tarvinneet. Myös jotkin ystävät tulivat käymään ja antoivat Janielle kirjoja.

Oli aika rakentaa pieni kirjasto. Janie käytti ansaitsemansa rahat ostaakseen tarvikkeita. Hän piirsi laatikon mallin ja teki mittauksia. Isä auttoi häntä sahaamaan puuosat, ja Janie auttoi häntä kiinnittämään osat yhteen.

Äiti täytti halkeamat ja saumat, jotta sadevesi ei pääsisi sisälle. Janie oli apuna ripustamassa kylttiä, jossa pyydettiin ihmisiä ottamaan tai jättämään kirja.

Lopulta Janie ja hänen perheensä veivät laatikon etupihalle heidän suuren, varjoisan puunsa viereen. Isä laittoi tolpan maahan, ja yhdessä he kiinnittivät laatikon tolppaan. He olivat rakentaneet pienen kirjaston!

Isä asetti kolme painavaa kiveä tolpan ympärille tueksi. ”Nyt sen ei pitäisi kaatua tuulessa”, hän sanoi.

”Se on tosi hieno!” Janie sanoi.

”Nyt voimme laittaa kirjat sen sisälle.” He täyttivät pienen kirjaston lahjoitetuilla kirjoilla.

Sen jälkeen Janie meni katsomaan pientä kirjastoa joka päivä. Hänestä oli hienoa nähdä, mitä kirjoja ihmiset lisäsivät tai ottivat. Eräänä päivänä Janie näki pienen tytön valitsevan yhden hänen omista lempikirjoistaan! Hän oli iloinen, että pystyi auttamaan naapureitaan jakamalla kirjoja pienessä kirjastossa. ●